

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות קרח - חקת תשפ"ד • עלון מס' 142

השגחה שבועית

תגיד לי, התרופה מועילה משהו?

מספר לי יהודי: "תגיד לי את האמת", אני שומע את האדם שלפני בתור, שואל את הרוקח, "התרופה הזאת שאתם כל כך ממליצים עליה, באמת עוזרת, או שזו סתם תעמולה? שמעתי על כמה אנשים שהתרופה הזאת לא עזרה להם".

"אם אתה לא מאמין בכח של התרופה לרפא, היא בוודאי לא תעזור לך", ענה לו הרוקח, "אם תאמין, זה יעזור".

אומר לי היהודי, אני כבר הבנתי את המסר מהשיחה הזאת. יש כל כך הרבה סיפורים מדהימים, של אנשים שראו עין בעין את השגחת הבורא עליהם ואת החסד של הקב"ה, ואני עומד ותמה, למה אני לא רואה השגחה כזאת, למה לי לא קורים כל הסיפורים האלו? הרוקח בבית מרקחת ענה לי את התשובה. אם לא תאמין זה לא יעבור. האמונה היא שמביאה את ההשפעה של הדבר.

האווה ישראל זי"ע מביא בפרשת נח בשם הרה"ק רבי מיכל מזלוטשוב, ליאמונה ישנם שני פירושים, האחד, להאמין שהדבר הזה נכון, או שיקרה. והפירוש השני הוא מלשון אומנה כמו "ויהי אומן את הדסה", שמרדכי הצדיק 'גידל' את אסתר.

והוא מרחיב שם, שהאמונה בפירוש הראשון, מביאה את הפירוש השני. כשמאמינים בדבר מגדלים אותו. אם האדם מאמין הוא מביא את ההשפעה אליו.

הקב"ה נתן מתנה לדורינו - 'קו השגחה פרטית'. המציאות מראה שאנשים שמחוברים לקו בקביעות, יש להם חיים אחרים לגמרי.

זה מרגש כל פעם מחדש לשמוע את המשפטים שכבר שמענו אלפי פעמים, "פתחתי את העיניים", "התחלתי לחיות מחדש".

וזה בכל התחומים, אנשים פותחים את העיניים ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה, ברוגע, בבין אדם לחבירו ובבין אדם למקום, אנשים פשוט נוכחים לדעת שהקב"ה אוהב אותם, והדברים מסתדרים להם אבן על אבן בצורה מדויקת.

כי מי שמחובר לקו מתחבר לאמונה, ומי שמאמין ממשיך על עצמו את טוב ה'.

אחים יקרים, לא משנה כמה זמן אתם מקשיבים, העיקר הקביעות, להכניס לשגרה היומית את קו השגחה פרטית, זה דבר שמשנה חיים.

קח את המספר, שמור אותו באנשי קשר המועדפים, ותתחיל לראות אמונה בעיניים.

02-30-11-300, או במספר *6176

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

סיפור שיש מה ללמוד ממנו

העושר. יריש מלשון ירש, עני. אין הכוונה דווקא להפוך מעשיר גדול לעני מרוד, אלא כל ויתור על הטבה כספית הוא בכלל יריש. יהודי בא לידי מצב של ניסיון: הוא רואה שיש לו אפשרות להרוויח על ידי עיקום כלשהו וחוסר יושר, ומצד שני עומדות מולו הוראות התורה "לא תכחשו", "לא תגנובו" ו"לא תנובי", והוא מוותר על הרווח, ומוכיח נאמנות לנותן התורה. יהודי כזה - ראוי ללמוד ממנו.

לפעמים מוותרים על רווח כספי, כשזה מגיע עם האיסור "ולא תתורו"; כשהסביבה של העבודה אינה מתאימה ליהודי שומר תורה ומצוות, ועל אף שמבטיחים שם משכורת גבוהה, עומדים בניסיון. יש אשר מדובר בשמירת שבת, יש איסורי ריבית, ועוד ועוד. יש פעמים שזה ניסיון לא קל בכלל, ואפילו קשה מאוד, ואז כל כך טוב לשמוע סיפורים כאלו, על יהודים שהעדיפו את הירש מן העושר בגלל מסירותם ונאמנותם לבורא יתברך.

תמיד ידעו, שכדי להיות חייט, מתחיל הלומד את דרכו כשוליה של חייטים, כעוזר שרואה איך החייט עובד, וכך הוא לומד לפעול בצורה נכונה בבוא היום.

בעניינים של עבודת הבורא הדבר תקף שבעתים. התורה אף פעם אינה עומדת לבדה. משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים... תמיד עברה המסורת מרב לתלמיד, מאב לבן ומאם לבתה. בני האדם, הם-הם המנצחים האמיתיים של התורה הקדושה.

כשאנחנו רוצים להתנהג כראוי בדרכי המוסר, הדרך הנכונה היא ללמוד מתוך ספרי המוסר הקדושים, אבל זה לא מספיק. צריך דוגמאות בשטח, לראות איך הדבר מתבטא למעשה, ולכן מכון אותנו רבינו מצואו את האנשים שיינתנו לנו דוגמה אישית.

יש ממי ללמוד. יהודים המתחזקים באמונה ובטחון ועומדים בניסיונות בחיי היום יום, הם דוגמה עבורנו ללמוד מהם.

יהי רצון שנוכח להתחזק עוד ועוד באמונה ובטחון ולקדש שם שמים בעולם, ועל ידי זה יושפע שפע רב ברכות והצלחות, וחוסדים מגולים, אמן.

(מתוך שיעור 215 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיוב ישרי 02-3011904.)

סיפר לי אחי הרב שמואל קלצקין שליט"א: לפני שלושים וחמש שנים שהה חמי בארצות הברית, ושם הוא קיבל מעטפה ובה חמש מאות דולר, ועליה נכתב "לכבוד הרב זלזניק שליט"א, ירושלים". כשחזר ארצה, ביקש ממני חמי לגשת אל הרב זלזניק ולמסור לו את המעטפה.

מיד כשסיימתי את תפילת ותיקין, פניתי לביתו של הגאון רבי אברהם יעקב זלזניק זצ"ל רבה של שכונת כרם וראש ישיבת עץ חיים, למסור לו את המעטפה. באותה שעה הרב כבר ישב ולמד את שיעוריו.

אמרתי לרב שבאתי למלא אחר שליחות חמי, ומסרתי לו את המעטפה. הרב התבונן במעטפה, וראה שלא רשום עליה שמו הפרטי, וגם לא שם השולח. הוא לא ידע על מעטפה שעומדת להגיע, ולכן סירב לקחת אותה. "זה לא שלי", אמר, וחזר ללימודו.

ראיתי שכך הדבר, ופניתי למסור את הכסף לאחיו, הגאון ר' אפרים זלזניק זצ"ל, ר"מ בישיבה למצוינים. גם הוא כבר ישב ולמד את שיעורו. יש לציין, שבביתו היה אז חתן שעמד להתחתן בקרוב, כך שחמש מאות דולר לא היו מיותרים עבורו.

אבל ר' אפרים הגיב כמו אחיו: אין לו מושג מי שלח את המעטפה, ולכן הוא לא מוכן לקחת את הכסף, שמא יש בזה עניין של גזל. וכן, הדולרים הוחזרו לארה"ב עד שיתבררו הדברים.

אנשים מעין אלו, הם אנשי המעלה שעליהם מדבר רבינו בסוף פרק ד'. וכה דבריו הק':

אנשי המעלה הגדולה הזאת, שיעור עבדי הבורא אל עבודת הבורא, בין הסימנים לאנשי המעלה זה, מי שבחר את הירש מן העושר.

הבה נבין עניין בסיסי: איננו יכולים לדעת מעלתו של אדם בזמן שהכול נוח לו, נעים ומסודר לו. איך נדע אם אדם מסוים הוא טוב באמת, כדי שנוכח ללמוד ממעלותיו וללכת בדרכים טובות? - כשנראה שהוא כובש את כעסו, מוותר על הנוחות, מעדיף את התכלית האמיתית, ומסייע לזולת גם כשזוה על חשבון.

לכן גם השכר המיוחד, תוספת של חסד הבורא עליו בנעם העולם הבא, יגיע למי שעמד בניסיון.

אחד הניסיונות הוא להעדיף את העניות על

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארח ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28

מדרום אפריקה 087-551-8521 • מארגנטינה 03988-4031 • מאוקראינה 0380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

עוד לא יצא, וכבר נכנס

מספר ישראל יהודה רוטנברג מצפת: בבית הכנסת העתיק של קוסוב, בו אני מתפלל, היה ספר תורה ששימש את המתפללים באמנות, עד שהיהודי שהשאיל אותו, לקח אותו בחזרה. תהיתי, מה יהיה עכשיו? מניין נשיג ספר תורה?

מאז נלקח ספר התורה מבית הכנסת, עברו כמה ימים, לאחריהם הוזמנתי אחר כבוד לשמחת הברית של בנו של השמש של בית הכנסת. שם, בעת השמחה, פגשתי אברך מוכר משנים עברו. הוא למד בישיבת קוסוב לפני עשרים שנה, ואנחנו ישבנו לשיחה של העלאת זיכרונות מהימים הטובים בצפת עיר הקודש. הוא סיפר לי שהוא נשוי לאישה ממשפחה אמריקאית, וכבר יש לו כמה ילדים, כך ירבו. אני סיפרתי לו על התמורות שעברה עירונו, ועל ספר התורה שחזר לבעליו.

"יש לי רעיון בשבילך", אמר האברך. "חמי שבחול" ערך סיום הש"ס לא מזמן, ולכבוד האירוע הוא כתב ספר תורה. ספר התורה נמצא עכשיו בבית כנסת ליטאי. הם לקחו את הספר על אף שהוא כתוב בכתב האר"י, מפני שלא היה להם משהו אחר. מעניין באמת מה קורה עם הספר. יכול להיות שאותו בית כנסת כבר מצא ספר תורה בכתב בית יוסף, וחמי יוכל להשאיל לכם את הספר".

כעבור כמה ימים התקשר אליי אותו אברך, וסיפר שספר התורה חזר לבעליו. "בית הכנסת העתיק את מקומו, ושם נתנו להם גם ספר תורה", הוא הסביר. "חמי אומר שהוא יכול להשאיל לכם את הספר, אבל חשוב שתדעו, כי ייתכן שהוא יצטרך אותו מפעם לפעם".

לא שמחתי עם ההערה הזו, אך כל אפשרות אחרת להשיג ספר תורה לא נראתה, ואני נותרתי לחכות בארץ, למטוס שיגיע ויביא את ספר התורה הזמני. גם ספר תורה שבהיכל תלוי במזל, ואפילו ספר תורה שמגיע ממש לתקופה קצרה. כאשר פתחו את הספר כדי לגלול אותו לפרשה המתאימה לאותו שבוע, התפלאתי לגלות שהספר נפתח בדיוק בפרשת השבוע שהייתה בזמן הברית, כאשר דיברתי עם האברך על הספר. כאילו ביקש ספר התורה בעצמו שיקראו בו במקום שזקוקים לו...

עברו חודשים מספר. ערב פסח הגיע, ואיתו שיחת טלפון: חמי של האברך רצה את הספר בחזרה. הוא עומד לחוג את הפסח עם כל המשפחה המורחבת, יהיה להם מניין משלהם, והוא צריך את הספר איתם.

וכי יכולתי לעשות משהו? זה ספר התורה שלו. סיכמנו שנשלח את הספר. באותו יום, כמה שעות אחרי 'שיחת הפרידה' מספר התורה, מתקשרת אישה ואומרת כך: "אבי ז"ל היה יליד העיר קוסוב. כשהוא נפטר, הוא השאיר לנו צוואה לכתוב ספר תורה, ולהכניס את הספר לבית הכנסת קוסוב בצפת. סיימנו לכתוב את הספר, ועכשיו אנחנו רוצים לתרום אותו לבית הכנסת".

עמדתי הלום מההשגחה הפרטית. השיחה הגיעה בעיתוי כל כך מדהים! עדיין לא יצא הספר הקודם מבית הכנסת, וכבר מגיע ספר חדש, והפעם ספר קבוע שנתרם במיוחד לבית הכנסת!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 96.)

אין לו מנה, יש לו מאתיים

מספר יהודי מבני ברק: בשעה טובה ומוצלחת, בכ"ו בחשוון חגגתי לבני בר מצווה. אולם לשמחה כבר היה לי מן המוקדם הוריי גרים ביישוב חשמונאים, יש להם חצר גדולה ונאה, והם שמחו לארח את שמחת הבר מצווה שלנו. לגבי האוכל התקשרתי לקייטרינג מסוים, וקבעתי איתם שייכינו לי מאתיים מנות לכ"ו בחשוון.

יום הבר מצווה מגיע. כולנו נרגשים ושמחים. בסביבות השעה שבע אני מתקשר לבעל הקייטרינג, ומזכיר לו שהאירוע עומד להתחיל עוד מעט. והנה, הבן אדם לא יודע על מה אני מדבר: "בר מצווה?! היום?! לא כתוב לי כלום ביומן".

מרוויח מכל רגע של תפילה

את המעשה הזה סיפר הרה"ח ר' מרדכי מלאכי שליט"א בשם ידידו, הרה"ח ר' אלחנן טויבער שליט"א מברוקלין: כשאנחנו גרים בניו יורק, וההורים בלונדון, טיסות הופכות לדבר שבשגרה. שגרה יקרה, אפשר לומר, כי מחיר של טיסה הוא הרבה יותר גבוה ממחיר של נסיעה באוטובוס בין עירוני. בכלל, כל ביקור אצל ההורים מקבל אופי של יציאה מהשגרה: בכל פעם שנוסעים מתארגנים לשהייה של תקופה, ומוציאים גם הרבה כספים מסביב על נסיעות ותעסוקות, בגדים וציוד. אנחנו אנשים פשוטים, אבא, אמא ושלשה ילדים כ"י, שעושים שוב את הנסיעה לסבא ולסבתא, כדי להיות קרובים אליהם ולהרוות אותם נחת.

היינו כבר אחרי יום גדוש ועמוס: משעות הבוקר התארגנו לנסיעה. יצאנו בזמן, אבל בשדה התעופה היו העניינים יגעים, ובשביל כל שלב חיינו הרבה זמן. בעמדות הבידוק השונות עמדנו בתור ארוך ואיטי להחריד. מה שיכול לארוך דקה, אך חמש דקות. מה שנראה שעומד להסתדר תוך רגע, הסתדר תוך שלושה רגעים.

התחזקתי באמונה שכל העיכובים הם רק לטובה, אבל דאגה אחת הייתה לי: השמש. היא עשתה את דרכה מערבה, ואני עדיין לא התפללתי מנחה. עקבתי בדאגה אחרי השעון, ושמחתי מאוד כשהגענו אל תוככי המטוס עוד לפני השקיעה. הדבר הראשון שעשיתי אחרי שהתמקמנו היה - להתפלל מנחה.

מניין - לא הייתה לי אפשרות להשיג בזמן הקצר שנתר. השתדלתי לכוון ולבקש מבורא הרוחות, שהטיסה תעבור לחיים ולשלום. עודי מתפלל, והנה נשמעת הודעה מאת דיילי המטוס: "נוסעים נכבדים, המטוס כרגע מלא לחלוטין, ויש נוסעים שהזמינו מקום ואין להם מקום ישיבה.

נוסע שמוכן לרדת כעת ולדחות את הטיסה שלו לטיסה הבאה, יהיה זכאי לפיצוי של אלף דולר".

ההכרזה הגיעה לאוזניי בשעת התפילה, אך לא יכולתי שלא לחשוב עליה כלל. אלף דולר! הרי אני נוסע לאירוע שיתקיים בשעה מסוימת דווקא, לא דחוף לי להגיע בטיסה המסוימת הזאת, ואני יכול לחכות בנחת לטיסה הבאה. זה ממש בסדר בשבילי, ואלף דולר בשביל כל נפש ממשפחתי, זה אומר מענק של חמשת אלפים דולר. זהו סכום לא מבוטל, שיוכל לסייע לי עד מאוד!

נו, דוחק בי היצר, תיגש ותגיד שאתה מוכן לרדת עם כל המשפחה.

או-נו, אני עונה לו בחזרה. אני מתפלל עכשיו לפני מלך מלכי המלכים, ולא מפסיק בשום אופן. יהיה מה שיהיה.

אני ממשיך. הדייל סובל דיחוי. הוא מצליח להעביר במוחי במהירות עניין שאינו סובל דיחוי. הוא מצליח להעביר במוחי במהירות הבזק את הגדרות החירום כמו פיקוח נפש (מה הקשר?), דבר האבד (וכי עכשיו חול המועד?) ואפילו מין פלפול, שממילא אני יכול לכוון כך בתפילה, אז אולי באמת עדיף להפסיק ולהודיע לדייל שאנחנו יורדים.

בסייעתא דשמיא אני מתגבר על כל ההסחות, וממשיך להתפלל בנחת, בלי דילוגים ובלי לחטוף מילים.

השלוחה לשמיעת הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

מאז שהחל העלון שלכם להופיע, אני קורא אותו בשקיקה, ובשנה האחרונה מתענג גם על המגזין החודשי שלכם. זה חולל שינוי גדול מאוד בחיי, והתחלתי לחשוב ולדבר אמונה ובטחון. השינוי השפיע עלי ועל כל בני ביתי: גם כשאנו נתקלים בדברים לא נעימים, אין תלונות, רק ידיעה שהכול הוא מאת ה', וכל מה דעבי לטע עבי.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

עשר שנים חלפו מאז נישאנו, וכעת זכינו לחבוק תינוק - רגע מרגש ומלא אושר. הדרך לך הייתה ארוכה, רצופה בציפייה ובאכזבה. ניסיונו הפול, אך הישועה התמהמהה מלבוא. לפני כתשעה חודשים החלטנו לתרום סכום נכבד להפצת העלונים, כדי לחזק אלפי יהודים באמונה ובטחון. הישועה הגיעה כהרף עין!

"מה פירושו???" אני המום, בעל הבית מבולבל, ושנינו מגלים כי אני התכונתי ללילה זה - אור לכ"ו, ובעל הבית הבין שהבר מצווה בכ"ו, היינו בלילה שלמחרת.

יש אולם, יש בחור בר מצווה, יש מאות מחמנים, וסעודה אין. התפללתי לה' שיעזור לי, והתחלתי בסבב טלפונים. עברתי מקייטרינג לקייטרינג, וכולם נענים באותו פזמון: אין להם מאתיים מנות מיותרות. אלה לא שתיים או שלוש מנות, שעוד אפשר למצוא... אני ממשך. ה' בוודאי יעזור לי ויציל אותי מהבושת הגדולות. קייטרינג נוסף עונה. הפעם אני מנסה לשאול, אולי יש להם לפחות חמישים מנות. הם כמוכן עונים שאי אפשר, אבל אחרי כמה דקות הם מתקשרים אליי ואומרים: "יש לנו מאתיים מנות בשבילכם, ותוך כמה דקות אנחנו אצלכם".

איני שואל שאלות. הזמן קצר והמלאכה מרובה. הקייטרינג מגיע, האוכל מצוין לפי כל קנה מידה, ממש כסעודת שלמה בשעתו, והמוזמנים מגיעים אל המוכן, בלי להעלות על הדעת שהם סועדים עתה כמו עם ישראל במדבר, שירד להם מן מהשמים.

בסוף האירוע שאלתי את בעל הקייטרינג איך היו לו בשבילי מאתיים מנות, ומה פשר העניין שבתחילה אמר שאין לו, ואחר כך אמר שיש לו...

ענה לי בעל הקייטרינג: "כשמישהו מזמין קייטרינג, אנחנו לוקחים ממנו את כל הפרטים במדויק: שם ומשפחה, טלפון בבית ופלאפון, וכמובן המקום שבו נערך האירוע. והנה, היום היה רשום ביומן 'משה' - שבע ברכות. כזה מין רישום עלום. מי זה משה? איפה השבע ברכות? אני שואל את כל מי שנראה לי קשור לשורה הזאת ביומן, ואף אחד לא יודע לענות בהתאמה. אני מחזיק להמר ולהכין מאתיים מנות, כי נראה לי יותר גרוע להיתקע עם האוכל, מאשר לתקוע מישהו שהזמין אנשים ואין לו מה להגיש להם. אנחנו עובדים ומכינים, ובשעה שבע בערב, השעה המקובלת שבה המזמין מתקשר ומבקש שאבוא, אף אחד לא מתקשר. אנחנו מחכים עוד קצת, ובסוף אין משה ואין שבע ברכות, אבל יש אותך עם הבר מצווה שלך. חיכיתי עוד קצת כדי להיות בטוח שאף אחד לא צריך את המנות האלה, ואחר כך התקשרתי אליך".

זה ההסבר המפליא למאתיים המנות שחיכו לי. מדהים איך הקב"ה ניהל את הכול וסידר לנו את האירוע בצורה מדהימה כל כך. כאן יש טעות בתאריך, שם מכינים מנות בלי לדעת למי, והקב"ה מציל מהפסד ומושיע ושולח. עם הכנס בני לעול מצוות, הוא זכה לקבל גם שיעור באמונה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 97.)

מישהו חושב עליי

כשאני רואה עלון של 'השגחה פרטית' מונח בבית הכנסת, קודם כול אני לוקח אותו, גם אם זה לא הזמן המתאים לקרוא בו. אם הבחנתי בו בבוקר, אני מניח אותו בתוך הנרתיק של הטלית ותפילין, ויודע שברגעים של הפוגה יהיה לי משהו טוב לקרוא, ודרכו להתחזק ולהוסיף שמחה ותקווה. באחד מימי חמישי בשעת צהריים, חזרתי מהכולל ובידי נרתיק התפילין, שנשאר איתי עוד מתפילת שחרית. בדרכי הביתה הלכתי לבית המרקחת כדי לרכוש תרופה. בית מרקחת זה קבע לו שעות פתיחה מצומצמות יחסית, וביום חמישי הוא סוגר את שעריו בשעת צהריים. אחר הצהריים סגור, והפעם הבאה שבה יוכלו לקוחות להיכנס אליי, היא רק ביום ראשון. קניתי את התרופה והלכתי הביתה. ניגשתי לתיבת הדואר כדי לראות אם מישהו חשב עליי לאחרונה. בדרך כלל אלו הן חברות החשמל והטלפון והבנק, מדי פעם גם ידידים ובני משפחה שולחים הזמנות, ולרוב אלו בעלי עסקים שמפרסמים את מוצריהם. האם מישהו חשב עליי ממש, ורצה את טובתי בכל ליביו? גם אם יש אחד כזה, נדיר מאוד לגלות מכתב ממנו נדיר? בעצם, לא כל כך. הנה, על תיבת הדואר שלי יש מדבקה של מנוי למגזין 'השגחה פרטית' למשפחה. איזו שטות היא זו, לחשוב שלא חושבים עליי. הן הקב"ה חושב עליי ומשגיח עליי בכל רגע ורגע. ואם אני מחפש עוד הוכחה, אז גם בנרתיק התפילין שלי מתחבא עלון כחול מלא אמונה. הן, איפה הנרתיק???

באותו רגע אני מבחין, שנרתיק התפילין אינו נמצא איתי. בשחזור קל אני מגלה, ששכחתי את התפילין בבית המרקחת.

וזהו בית מרקחת כזה שנסגר עוד מעט, וממשיך להיות סגור עד יום ראשון בבוקר! מיד חזרתי לשם לקחת את התפילין, והצלחתי להגיע לפני שהוא ננעל.

הרי זו ממש השגחה פרטית, עם כל הפירושים...

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 98.)

מיד אחרי שאני מסיים, שוב נשמעת הודעה של הדייל, והפעם בשינוי קל: לא מבטיחים כאן אלף דולר, אלא אלפיים וחמש מאות דולר! סימנתי בידי קלות לעבר הדייל, והדיילים מיהרו לדלג לעברי, מחניקים אנחת רווחה ענקית מתחת לעיבותיהם. אספתי את כל בני המשפחה, והסברתי לילדים הקטנים שהטיסה שלנו לא מתבטלת, רק נדחית, וזה ממש טוב בשבילנו. על כל אחד שירד מהמטוס, שילמו לנו 2,500 דולר, כך שבסך הכול קיבלנו פיצוי של שנים עשר אלף וחמש מאות דולר!

חמשת אלפים דולר על שהסכמנו להמתין לטיסה הבאה, ושבעת אלפים וחמש מאות דולר נוספים, בזכות שנמנעתי מלהפסיק בעת התפילה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 100.)

השתדלות קטנה

זו תקופה ארוכה שאימצתי לי מנהג קבוע, לומר תהילים לרפואת אמי שתחי'. לאחרונה החלטתי להוסיף לתהילים עוד כמה פסוקים מפרק קי"ט, הפרק הידוע שכל שמונה פסוקים בו מתחילים באותה האות לפי סדר הא' ב'. זהו פרק שסגולתו היא ידיעת התורה והצלחה בלימודה.

בכל יום אני אומר, בלי נדר, שמונה פסוקים מהפרק. ביום ראשון את האות א', ביום שני את האות ב', וכן הלאה. אחרי הגיעי לסיום הפרק, שוב אני מתחיל מההתחלה. השתדלות קטנה להצלחה בתורה הקדושה.

בתקופה שבה התחלתי בהשתדלות הקטנה הזאת, לא שמתי לב לשינויים שהתרחשו, אבל במבט לאחור אפשר להצביע עליהם, ממש בבחינת 'הנה אלוקינו זה'.

בימים הראשונים לתוספת של פסוקי פרק קי"ט, ביקש ממני מישהו ללמוד אתו בחברותא את הדרך היומית ברוך ה', זכיתי להיות ר"מ בישיבה קטנה, וזה דורש כמוכן הכנה של הישעורים. אמנם רציני מאוד לדעת יותר, ולכן התפללתי על כך, אבל הייתי נבוך לגבי הזמן שאקדיש לתוספת הלימוד. גם לא ידעתי באיזה אופן בדיוק לממש את שאיפתי, והנה מגיע חברותא ומבקש ממני להוסיף עמו בלימוד.

ולא רק זה: אנחנו קובעים שעה ומתחילים ללמוד, והנה, תוך זמן קצר אנחנו לומדים את הדרך בהירות ובהבנה מיוחדת.

כיצד אני יודע שכל זה בא כמענה לתפילתי השוקקת? - יום אחד החברותא שלי לא חש בטוב, והשיעור התבטל. כך היה גם ביום המחרת. באותו ערב אני נזכר, שבאותם יומיים לא הוספתי את פסוקי האותיות מפרק קי"ט.

ביום השלישי החברותא עדיין לא חש בטוב, אבל אני כבר חזרתי לומר את התהילים. כעת בוודאי לא תתפלאו לשמוע, שבאותו יום החברותא הצליח לבוא לבית המדרש ללמוד את, על אף שעדיין לא הבריא לגמרי.

יש כוח בפסוקי התהילים. למדתי להשתמש בו. לפעמים, לפני התפילה מגיע היצר הרע ומציע להתעדכן בחדשות יום האתמול - יש ניירות שעליהם אנשים כותבים מה היה, מה התקדם או נסוג במלחמה... באותו רגע שהיצר מאיים להסיט את מחשבותיי לדברים שאינם תואמים הכנה לתפילה, אני ממחר לזרוק אותו החוצה, ואמר את פסוקי התהילים של האות בה אני עומד, ומבקש לזכות לידיעת התורה.

מדהים לראות כמה זה משפיע.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 99.)

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "השגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו לחוקק הישועות **02-6313-742**
או בקו השגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

בעמדות נדרים פלוס | משלוח בדואר | העברה לבנק לאומי | טניף 902 | חשבון 57390056 | ע"ש השגחה פרטית | ת.ד. 5475 ירושלים

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במקד הפצה"

ה. בת ח. ו.א. בן ח. לזרע של קיימא בקרוב ממש
צ. בן ר. וכל משפחתו יוצאי חלוצי ההצלחה בכל
העניינים בריאות ונחת ופרנסה בקלות.
לזכות כל עם ישראל לישועה גדולה במהרה

זכו בשותפות קבועה "בשכונת שלמה"

בעילום שם להצלחה בתורה ויראת שמים, למציאת שוכר
טוב, הצלחה ושמירה ברוחניות ובגשמיות לכל המשפחה.
בעילום שם לרפואה שלימה בריאות איתנה אורך ימים
ושנים טובות והצלחה ברוחניות וגשמיות

לכל הישבים הללו הגענו בזכותכם, שותפינו הנאמנים להפצת אור האמונה.

הדפסה: יפרינס-ג'וטי

א.
תשועה
באר טוביה

א.ת. ברק |
ישב אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

אור |
אור |
אור |

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

במסכת מגילה "לא הוי ידעי רבנן" וכו', והנה אי אפשר שלא הוי ידעי רבנן וההוא טייעא ידע. אך הענין שיהיה להם ספק במידת הבטחון, אם צריך האדם לעשות בשכלו ויבטח בשם ה' שיעשה הטוב בעיניו, או שאין להישען כלל וכלל על מעשיו ושכלו. ואמרו, שוודאי צריך האדם לעשות בשכלו ולחזור אחר דבר הצריך, אך יבטח גם בשם ה'. ולכן קשה להם מלת "יהבך" - היה לו לכתוב "צרכיך". וכיוון שראו שרבה בר בר חנה הוי דרי הטונא, והוא היה צריך לבקש וליתן דבר מה להטייעא שייטול הטונא על הגמל, ולא כן היה, אלא שהטייעא ביקש ממנו ואמר לו שקול מה שאתה צריך ליתן לי ושדי אגמלאי.

אם כן אפילו בה שאתה צריך ליתן לחברו בעד הדבר, אם יהיה מן השמים או חברו יבקש ממנו שיעשה לו. ולכן שפיר מילת "יהבך": אף בדבר שאתה צריך ליתן שכר בעד זה, אם יהיה מן השמים - יבקש ממך לעשות לך זאת.

(ביאור הגר"א על משלי)

השלך על ה' יהבך

לא הוי ידעי רבנן תלמידי רבינו הקדוש לא ידעו מאי מהו פירושו של "יהבך" שבפסוק (תהילים: נה) **"השלך על ה' יהבך. אמר רבה בר בר חנה: זימנא חדא פעם אחת הוה אזילנא אל הולך בדרך בהדי ההוא טייעא יחד עם סוחר ערבי וקא דרינא טונא ונשאתי משא, ואמר לי הערבי: שקול יהבך ושדי אגמלאי קח את משאך והעמס אותו על הגמל. ובהו הבינו ש"יהבך" פירושו "משאך".**

(מגילה יח.)

עיקר הבטחון - לבטוח שה' יעשה בעצמו הטוב בעבודו

אמר הרה"ק רבי חיים מצאנז צוק"ל: באמת היה ידוע לחכמים הפירוש של "יהבך", הוא המשואי, רק שהיו מסופקין פירוש הכתוב של "השלך על ד' יהבך", רצונו לומר: עד כמה מגיעה מידת הבטחון, אם הבטחון הוא שיעד שיש בורא ומנהיג ומשגיח בפרטיות, ויתפלל לפניו שיסיר ממנו המשא, או אולי אין זה מידת הבטחון האמיתי, רק שיבטח בהש"ת שיועז הצטרות כל בראוי, והש"ת יעשה עמו מה שצריך להיות לטובתו, וכשיבא הזמן שיהיה טוב עבורו להסיר ממנו המשא, בוודאי יעשה הש"ת עמו בעצמו לטובת האיש. וכשראו החכמים עובדא של האי טייעא, שלא ביקש האיש ממנו שום דבר, כי אם הטייעא בעצמו אמר להאיש "שקול יהבך ושדי אגמלאי", אז פטשו מזה, שיעיקר מידת הבטחון הוא לבטוח בהש"ת שבוודאי יעשה עמו בעצמו כפי אשר טוב עבור האיש. והוה הפירוש של "השלך על ד' יהבך" היינו, שלא לרצות כלל, כי אם לדעת ולהאמין שהש"ת בעצמו יעשה עמו לטובה, וכל מה שבא עליו מהש"ת בעצמו, הוא התכלית הטובה עבורו.

(קדושת היהודי)

(דרכי חיים)

יש לכם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלחו אלינו. (עריפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל T023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

לבטוח בה' שיעשה את הטוב ביותר עבורו

נראה על פי מה שכתב החובות הלבבות בשם החסיד, וכן מצאתי בסגנון זה בעיקרים מאמר שלישי פרק כז, שהיה מבקש מאת השי"ת, אם אשאל דבר שאינו טוב לי, לא תיתן לי, והטוב בעיניך עשה. ואם כן, הדבר דומה לאדם שנושא משאוי ויושב על העגלה, ונושא המשא על כתפו. וזה מעשה טעות - שמוטב שיישאו הסוסים המשאוי. והנה זה שכתוב "השלך על ה' יהבך", והיינו המשא אשר אתה חושב תחבולות שונות, ובאמת יוכל להיות שלא יבוא הדבר לתכלית טוב, וזה שאמר "השלך על ה' יהבך", וזה שאמר שקולי יהבך ושדי אגמלאי. (כעין זה כתב בעמח"ש אהל יעקב)

(דברי שאול, חידושי אגדות)

הבטוח באמת אינו צריך שום השתדלות

היהודי הקי זצ"ל זי"ע אמר להוכיח מגמילה יח. דמי שהוא בבטחון אמיתי אינו צריך לעשות שום סיבה, והתמיהא מבוארת שם, שהייתכן לומר דרבנן לא ידעו הפירוש של "יהבך"? אך הפירוש הוא, דרבנן הוי מסתפקי בענין הבטחון, אם צריך לעשות שום סיבה לפירוסתו ולשאר דברים, או לא צריכים לעשות שום סיבה. וזהו שאמרו "לא הוי ידעי רבנן מאי השלך על ה' יהבך", רצונו לומר [שלא ידעו] באיזה אופן יהיה הבטחון, אם לעשות סיבה או לא. אמר רבה בר בר חנה "זימנא חדא אזילנא בהדי ההוא טייעא (ובתוס' איתנא הדוא אליהו) וקא דרינא טונא", והיה מהראוי לשאול מימנו שיתן לרשות להניח המשא על הגמל, ואני לא עשיתי כן, כי הייתי בבטחון אמיתי שהש"ת יומני לי ישועתי. "ואמר לי שקול יהבך ושדי אגמלאי", הרי אף שלא עשיתי שום סיבה לדבר, גם כן עז לי השי"ת. ומוכח דלבטחון אמיתי אינו צריך שום השתדלות.

דברנו הוי מסתפקי בענין הבטחון, אם צריך לעשות שום סיבה לפירוסתו ולשאר דברים, או לא צריכים לעשות שום סיבה. וזהו שאמרו "לא הוי ידעי רבנן מאי השלך על ה' יהבך", רצונו לומר [שלא ידעו] באיזה אופן יהיה הבטחון, אם לעשות סיבה או לא. אמר רבה בר בר חנה "זימנא חדא אזילנא בהדי ההוא טייעא (ובתוס' איתנא הדוא אליהו) וקא דרינא טונא", והיה מהראוי לשאול מימנו שיתן לרשות להניח המשא על הגמל, ואני לא עשיתי כן, כי הייתי בבטחון אמיתי שהש"ת יומני לי ישועתי. "ואמר לי שקול יהבך ושדי אגמלאי", הרי אף שלא עשיתי שום סיבה לדבר, גם כן עז לי השי"ת. ומוכח דלבטחון אמיתי אינו צריך שום השתדלות.

(קדושת היהודי)

כאשר זימנו לו משמיימ, אחרים יעשו זאת עבורו

"ואל בינתך אל תשען" (משלי ג, ה), שלא תאמר: אבטח בה', אך אני מחויב לעשות ולהישען גם על שכלי. ולכן אמר שאל תשען - אפילו בתורת משענת לא יהיה לך שכלך. אלא בטח בה' בכל לבך, וסוד הענין שתינהפך מן לבך שיהיה ככול אל ה', אז יברך ה' אותך ככול. הערת תלמיד הגר"א הרב הגדול ר' מנחם מענדל מחאסלאוויטש: וזהו כמו שמעתי משמו על מה שכתוב

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

בני ישראל הלכו במדבר ארבעים שנה. מן ירד להם מהשמים, ובאר מים נסעה יחד עמם לשתייה. כאשר התקברו לסוף הדרך, החלו להתלונן: "נפשנו קצה בלחם הקלוקל".

רשי' מסביר שהם קראו למן "לחם קלוקל", משום שהיה נבלע באיברים. הם אמרו: "עתיד המן הזה שיתפח במעינו, כלום יש לך אדם ילוד אשה שמכניס ואינו מוציא?"

תלונתם אינה מובנת לכאורה. לו היו מתלוננים בתחילת הדרך, עם תחילת אכילת המן, ניתן היה להבין את חששם. אך כעת, לאחר כמעט ארבעים שנה של אכילת המן ללא תופעות לוואי, מדוע הם מתלוננים?

ההסבר לכך הוא, שבני ישראל הרגישו לאורך כל המסע במדבר שכל יום מקרב אותם למטרתם

נקודה מתוך שיעורו המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

שעבוד הלב לשמים מתוך הטבע

הנכספת, הכניסה לארץ. וכתת, וכאשר המים פסקו מלבובע והם הבינו שאי אפשר להיות בלעדיתהם, הם טענו שכל מה שאכלו עד כה היה לשווא, כי מתברר שהוא לא קיירב אותם למטרתם. זה מה שהם "מכניסים ואינו מוציאים" - עשו משהו, אך לא יראו את התוצאה.

זו הייתה טעותם. הם היו צריכים להבין שהכול מאת ה', גם בתוך הטבע. לכן, התיקון לחטא היה עשיית נחש כדי שישעבדו את לבם לאביהם שבשמים. אך אם כל הסיבה הייתה שישעבדו את לבם, מדוע לא נאמר להם במפורש "שעבדו את ליבותיכם?" המסר הוא, שהשעבוד צריך להיות מתוך הטבע, מנחש שכן אדם עשה. צריך שדווקא מתוך עשייה טבעית, הם ישעבדו את לבם לאביהם שבשמים.

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה כ2 < 2 (לאחר בחירת השפה)

תכלית העולון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיעריע להתפלה ולשמוע קריאת התורה.

על כל מקום שזכינו
להגיע יש עשרות
מקומות
שעוד מחכים לנו.

קחו גם אתם חלק בהפצה
והתקשרו כעת למספר 6176*
שלוחה 2

העולון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העולון במייל B023011300@GMAIL.COM

לשליחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com